

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

політично-економічний срібн.

Ціна примірника 60 сот.
чвертьрічна передплата
з пересилкою 9 к.

Виходить що тижня в пя-
тницю. - Адреса Редакції і
Адміністрації: Перемишль
вул. Побереже ч. 1.

МИТРОПОЛИТ АНДРІЙ.

Дня 20. вересня с. р. минає 20 літ, від коли наш Митрополит Високопреосвящ. Кир Андрій Шептицький засів на епископському престолі. Вся наша церковна провінція памятає про цей день і хоч без величного шуму, але з гарячим, любящим серцем

святкує цю двайцятилітню річницю епископства свого духовного вітця і провідника. Минає двайцять літ, від коли цей великий епископ, цей незвичайний муж, муж великого духа і образовання, непорочного як слеза життя, чистого як хрусталь характе-

ру, трудиться неутомимо, з самовідроченням на широкому полі для добра нашої Церкви і Українського народу.

Кілько Він думок передумав, кілько молитов заслав Він за цей час до Всешишнього за Тебе, Український народе!

Його і нині як мужа з особливим благословенням Божим.

Хто є в українській суспільності, що не чувби, не бачив на власні очі спасенної діяльності, великанських заслуг цего великого Мужа і діяча з незрівнаним розмахом, з недостижимим поглядом і ділом? Неначе з якоєвісі вищої, надземної країни з'явився Він між нами, як дар Божого провідіння для українського народу.

Чи треба вичисляти всі діла Його обильної праці на церковнім, просвітнім, гуманітарнім, економічним та політичним полі? Тут у тих стрічках не маємо на це відваги. Його церковно-культурна, Його народня праця не потребує цого, значіння Його Особи серед нас за велике. Бо в часах найтяжчого народного горя, в чорних годинах послідного нашого лихоліття виріс Він на велику історичну стать народного Мученика, окруженої якимсь незбагнутим пієтизмом жичної душі народу, перед яким з по-дивом і пошаною ставув цілий культурний світ. В прикрих хвилях життя нашого народу, коли вороги намагалися його знищити і забрати весь національний добуток, коли голосили його похорон, Він ставув неустрашим заборолом проти змаганням ворожих сусідів, що посягали на життя живого народу. Вивезли Його за це в глибоке заслання, як злочинця. Коло Його особи

Пригадуємо нашему громадянству деякі важніші дати з життя нашого Високодостойного Ювілята.

Родився 29. липня 1865 р. в Приліbachах, коло Яворова, як по-томок старого українського роду. Зразу віддавався правничим студіям і зложив з них докторат. Йому отворилася вигідна, широка дорога в світі. Та він вже від першої молодості чув дивну прихильність до Українського народу, серед котрого виріс. Кинув панські достатки і вступив в убогий монастир О.О. Василіян, щоби служити Богу та народові. Там скінчив богословські науки, зложив докторат з богослов'я і філософії, а 1892 р. висвячено Його на священика. Як священик був професором богослов'я в чині, відтак ігуменом монастиря у Львові, де дав почин до видавання релігійно-популярного місячника „Місіонар“ та їздив на духовні місії по цілім краю, а ширший загал пізнав Його великий талант та незвичайні прикмети духа і серця.

Ці прикмети звернули увагу мі-родайних кругів так, що коли в 1899 р. опорожнився епископський престол в Станіславові, іменовано Його там епископом. Тут посвятився і жертвував весь час церковній і культурній праці.

В 1900 р. по смерті митрополита Юліяна Куїловського іменовано Його львівським митрополитом і на тому високому становищі бачимо

творилася легенда, а Його всіми горячо бажаний поворот на волю став символом визволення українського народу. І коли Прорідінне вислухало соборної молитви народу, коли „розкулися заковани люди“ витав Його на свободі і волі увесь народ як свою власну волю, горячо очікувану визволені.

Трудячися для добра на церковному і культурному полі, стояв Він завжди при народі і учив і вказував всім на працю для народу а завжди Його прилюдним кличем були слова: на могилі Маркіяна Шашкевича: „Йдім в народ!“ Він накликав і пригадував часто на цей святий обов'язок „ставати в обороні тих, що не уміють успішно самі себе боронити і заставлятися за всі їх кривди, навіть з нараженням власного добра.“

Його Горячу любов до народу видко з Його сердечних слів, які без вагання висказав до народу вернувшись з неволі: „Я терпів тому, що я не міг разом з Вами терпіти“. А іншим разом говорив він „Най умру днесь і в вічності не зазнаю щастя, коби лиши Ви, мої Братя, були спасені.“ Ведений великою любовю до народу в часах великих а страшних, коли по наших селах і полях гнали безчисленні ряди військ, своїх і чужих, коли розляглися безнастанні громоти гармат, коли почали падати шрапнелі і гранати, коли наші загороди і села зачали горіти, коли ворог почав зневажливо топтати народний доробок, тоді Він звернувся до того народу з тими важкими, пророчими словами: „В огні цеї страшної війни виковується

краща для нас доля“. Це Його слово і по нинішній день не прогомоніло; воно не по-звалоє нам упадати на дусі і в днях тяжкої національної жури та доскульного болю...

В день Твого Ювілею шле Тобі, наш Архипастирю, усе наше громадянство сердечний поклін і складає Тобі з самої глибини народного серця найгорячіші бажання. Клониться і висказує Тобі непохитну віру, що в цім тяжкім нашім лихоліттю будеш і дальше в перших рядах борців за волю і права українського народу, що будеш з ним ділити всяку долю і недолю, що будеш відбивати всі затії супостатів, які загрожують його вільному життю, що будеш на дальше нашим духовим провідником.

Будь ним на многі літа!

